

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski

w sprawie z wniosku wierzyciela M.K.
o ogłoszenie upadłości "P" sp. z o.o. ,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 października 2009 r.,
na skutek skargi upadłej "P." sp. z o.o.
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 20 lutego 2008 r., sygn. akt [...],

- I. odrzuca skargę.
- II. nakazuje wypłacić radcy prawnemu W.M. z kasy Sądu Okręgowego w K. kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) zł. powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług, tytułem nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej upadłemu z urzędu.

Uzasadnienie

Skarżący wskazał, że jego zdaniem, prawomocne postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 20 lutego 2008 r. jest sprzeczne z art. 13 ust. 1 i 2, art. 31 Prawa upadłościowego i naprawczego oraz art. 233 w zw. z art. 378 § 1 k.p.c. Treść skargi prowadzi do wniosku, że podstawą jej konstrukcji jest zanegowanie poczynionych przez Sąd ustaleń, co jest niedopuszczalne z mocy wyraźnego zakazu ustanowionego w art. 424⁴ zdanie drugie k.p.c. Dlatego skarga podlegała odrzuceniu, jako niedopuszczalna (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

Postanowienie o przyznaniu kosztów uzasadniają § 15 w zw. z § 10 pkt 5 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349, ze zm.). Sąd Najwyższy uznał, że autorowi skargi należy się wynagrodzenie, mimo jej odrzucenia, gdyż sporządził skargę na wyraźne życzenie mocodawcy i to w sytuacji, kiedy poprzednio wyznaczona radca odmówiła sporządzenia takiej skargi, nie znajdując podstaw do jej wniesienia.